

GLAS NARODA.

List slovenskih delavcev v Ameriki.

Stev. 36.

New York, 30. julija 1898.

Leto VI.

Vojne vesti.

Miru še ne bode tako hitro.

Washington, 27. julija. Kar se čuje o poganjanju zaradi miru je treba kaj pazljivo čitati, kajti poročila o tem so jako zmešana. Oficijelno je samo znano, da je francoski poslanec v Washingtonu na povelje francoskega ministra vnanjih zadev, oddal McKinleyu noto španskega kabineta, o kateri slednji vpraša na kakoj podlagi bi Zjed. države sklenile mir. McKinley se bode posvetoval z svojim kabinetom in odgovoril v petek 29. julija. V Madridu poročilo zanikajo, to pa najbrže zato, ker se bojé vzemirati ljudstvo in ga hočejo polagoma obvestiti o neizogibnem položaju. Brzkone pa hoče španska vlada le zvedeti, koliko bi Zjed. države odnehale, ne da bi se Španija kaj zavezala. Ako Španija misli, da bode s tem pridobila kakše prednosti, se jako moti. V Washingtonu prav dobro vedo kaj je storiti, nikakor pa se ne bodo dali voditi za nos.

Čeravno oficijelno ni še potrjeno, vendar mislijo da bode pomirovalni pogoji sledeči:

1. Špansko vladarstvo preneha na Kubi za vselej. Pod pokroviteljstvom Zjed. držav ustanove Kubanci svojo vlado.
2. Odstop otoka Porto Rico Zjed. državam.
3. Urediti filipinsko vprašanje tako, da ostanejo Zjed. državam največje prednosti in najmanjše odgovornosti.
4. Osvojitev ladronskih in karolinških otokov ne bode pri pomirovanju igrala posebne vloge, ali vsaj ne ovirala.

O zadevi Filipin se bode Zjed. države brzkone zadovoljile z otokom kjer bi ustanovile zalogo premoga. Ker se bode Zjed. države vedle brezozirno proti rogoviležu Aguinaldu in njegovi vladi, bode obravnavo le pospešilo.

Premirje bode Amerika dovolila le potem, ako Španija pripozna pomirovalne pogoje na zgoraj omenjenem podlagi. Da bode pa Španija videla kako resno misli njeni nasprotnik o položaju, se bode vojska nadaljevala do nedvomnega eklepa glavnih pogojev.

Madrid, 27. julija. Poroča se, da se bode španska vlada pri oblastih pritožila, ker Amerika vojsko na Porto Rico nadaljuje v kljub temu, da je Španija pripravljena skleniti mir.

Governor se je odpovedal.

Santiago, 27. julija. Shafter je jako jezen na španskega civilnega gubernerja Rossa. Da bi se Kubancem prikupil je Ros brezoblastno precejšnje število španskih poduradnikov v imenu Shafterja odstavil. Odstavljeni pa so se pri Shafterju pritožili, kateri je gubernerja dobro okregal in mu zažugal z zaporo, ako bi se predznil še katerikrat kaj takega. Ros se bode odpovedal gubernerski službi.

Posadka v Caimanera je položila orožje in se podala. Mesto je bilo dobro utrjeno. Španski vojski so raztrgani in sestradani. 350 moč močna posadka v Sougo, 18 milj od Santiage se je Kubancem podala. General Castillove čete so zasedle mesto.

Ker doseđani davki na živila ne bode več poberali, vlada med ljudstvom občno veselje. Peki ne smejo več zahtevati za funt kruha nego 20 cta. španske veljave, ker je v mestu zadosti moka.

Ponesrečena ekspedicija. Key West, 27. julija. Danes

se je razširila tukaj vest, da se ekspedicija parnika „Wanderer“ ni posrečila. Parnik je hotel izkrcati vojsake pri Bannea zatočno od Havana. Močni oddelki Kubancev bi imeli na suhem izkrcanje podpirati. Toda Španci so najbrže Kubance odpodili in ko so Amerikanci z malimi čolni spravili nekaj živil pa tudi moštva na suho, napadel je močen oddelek španskih konjikov ekspedicijo in jih zapodil v beg. Amerikanci so se vrnili na parnik. Nekoliko mož je ranjenih.

Veselje na Hawaji.

Honolulu, 20. julija. Ko je danes parnik „Copton“ prinesel vest, da je senat v Washingtonu sklenil osvoboditi Hawaji, zavladovala občno veselje ne samo med merodajnimi krogi t. j. 3000 Amerikanci, ampak tudi med mešanimi, kakih 100.000 duš broječimi prebivalci. Naenkrat so zaprli tovarne in kupčije, okinčali mesto z ameriškimi zastavami in godbe so pričele igrati ameriške komade. Med tem so se zbrali v vladni palači doseđajni predsednik Dole in njegov kabinet, in ko je poslanec Haich slavnostno izročil poročilo ministru vnanjih zadev, ga je ta raz balkona zbranemu ljudstvu glasno prečital. Zvečer je bilo mesto krasno razsvitljeno in užigali so velikanski umetni ogenj.

Za boj pripravljeni.

St. Thomas, 28. julija. Tukaj se širi vest, da se je pri Ponce 12.000 Amerikancev izkrcalo. Tukaj došli parnik „Roma“ pa o tem ni ne vé. Sedaj se je zvedelo, da je pri osvoboditvi luke pri Guanica več Špancev padlo kakor se je s prva mislilo. Španci imajo 23 mrtvih, med temi stotnik konjištva in mnogo ranjenih.

Vsi španski oddelki iz okolice se zbirajo v Ponce, kjer delajo nasipe in se pripravljajo za obupen boj. Pravijo, da imajo Španci, precej topničarstva, kterega bodo postavili na strategično važnih krajih.

Washington, 28. julija. V vojnem oddelku so zvedeli, da se španske posadke notranjih mest na Porto Rico zbirajo pri San Juan kjer delajo nasipe in razne utrdbe. Pravijo, da bode koncem drugega tedna 27.000 ameriškimi vojakov na Porto Rico. 8000 mož je danes odpljulo iz Newport News, dve brigadi boste kmalu sledili. Vojno ministerstvo je dalo povelje, da se imajo vsi vojni oddelki iz Tampe in Newport News nemudoma odpotovati na Porto Rico.

St. Thomas, 28. julija. Prevožne ladije „Mobile“ in „Mohawk“ so danes dospeli v luko pri Guanica. Pripeljale so vojske za vojno na Porto Rico. General Miles ima sedaj 7000 mož na razpolago.

Bode malo pomagalo.

Berolin, 28. julija. Časopisi poročajo, da je zbornica na Porto Rico jednoglasno sklenila, spoznati in vsprejeti ustanovo na podlagi avtonomije. Zbornica smatra sedaj Porto Rico neodvisno in ugovarja zasedanju otoka in pravi, da Amerika hoče oropati komaj pridobljeno prostoto.

„Kreutzig“ pravi, da Francoska upa, da se bode pomirovalne obravnave vršile v Parizu, in da bode pri tej priliki mednarodni zbor določil o prihodnosti Filipin.

Koliko stane vojska.

Washington, 28. julija. Od začetka vojske do sedaj znašajo vojskinski stroški \$150,000,000. Kongres je do sedaj \$360,000,000 dovoljil za vojne stroške. Akoravno od te svote še več nego polovico ostaja, je že mnogo pogodb sklenjenih, kterih bode požrle mnogo milijonov.

Po doseđanjih poročilih znašajo vojni stroški \$12,000,000 povprečno na dan. Večraj so izplačali blizu \$4,000,000. Od 30. junija do sedaj so izplačali \$27,970,000 za vojno in \$7,520,000 za mornarico. Statistiki karji zvezne blagajnice so izračunali, da bode vojska stala \$400,000,000, in ako bode dalj časa trpela celo \$600,000,000, to je nekoliko več kakor znaša gotovina s zlato rezervno vred v zvezni blagajni.

„Adula“ vojni plen.

Savannah, 28. julija. Najbolj zanimiva pravda okrajne sodnije v Zjed. državah se je danes zaključila. „Atlas Steamship Co.“ je tožila Zjed. države, ker je mornarica zaplenila krasni parnik „Adula“. V vodah pri Porto Rico je ameriškanska pomožna križarka zaplenila „Adulo“ ko je hotela blokado prodreti. Lastniki ladije se sklicujejo na to, da je „Adula“ pljula pod britiško zastavo in britiškim zapisnikom, in da je hotela le dovesti živeža stradojočim. Sodnija je določila, da je bila ladija zaplenjena po vojskih zakonih in je pripoznala Zjed. državam. Parobrodna družba se bode proti obsodbi pritožila pri višjem sodišču.

Lakota v Guantanamo.

Santiago, 27. julija. Podpolkovnik Rosell pripoveduje, da je bilo stanje posadke v Guantanamo strašno. Že osem dni so vojaki komaj toliko jedi dobivali, da so se pri življenju ohranili, veliko vojakov je vsled lakote obnemoglo, pa tudi prebivalci so grozno lakoto trpeli, ker so Amerikanci mesto tesno obkolili.

Španski vojski so zadnje dni komaj še opravljali navadne straže, o drugih težavnejih delih še misliti ni bilo, ker ubogi sestradani ljudje niso imeli več moči. Toda v kljub strašnega stanja se je general Pavonia upiral mesto Amerikancem podati. Kar vrjeti ni mogel, da bi se bilo močno utrjeno Santiago podalo. Še le po dolgotrajni obravnavi, in ko se je do dobrega prepričal, da je Santiago s posadko vred padlo Amerikancem v roke, se je podal. Z veseljem so španski vojski oddali orožje, ker so bili rešeni nevarnosti glada umreti. Še bolj pa so bili veseli, ko so zvedeli, da jih bode v nekoliko tednih poslali v domovino.

Ponce se je podalo.

St. Thomas, 29. julija. Večraj v jutro se je Ponce podalo kapitanu Davisu poveljniku topničarke „Dixie“. Podajo so podpisali v kajiti male ladije. Navzoči so bili civilne oblasti in zastopniki kupčijske zbornice, ker so kapitana prosili naj priznase mestu z streljanjem. Takoj po podaji je prevzel poročnik Haines znamenja dostojanstva mestnega župana in oprostil vse politične vjetnike. Poleg „Dixie“ ste bili ob času podaje „Wasp“ in „Gloucester“.

Mesto Ponce z 50,000 prebivalci in luka je sedaj pod ameriškansko zastavo. Ljudstvo je našo vojno in zastavo razburjeno pozdravljalo. Mornarica je zaplenila 70 manjših ladij. Železnična proga, katero so Španci pokončali je zopet popravljena. Vojna bode taborila v hribih, kjer je jako zdravo podnebje.

Vjetnike oprostili.

Santiago, 29. julija. Od generala Shafterja postavljena komisija je pregledala španske ječe in poroča sedaj o grozoviti krutosti Špancev. Komisija je našla moške in ženske, kateri so zaradi malih pregreškov, kakor žaljenje veličanstva, ustavljanje proti trinoškim naredbam na leta koprneli v ječah,

ne da bi bili kdaj zaslišani. V umazanih in teninih celicah so morali nesrečneži pri bornej hrani medleti cela leta, ne da bi kdaj slišali, kaj se godi po širokem svetu, dokler jih niso Amerikanci rešili. V mnogih slučajih ni bilo najti niti uradnih spisov o namišljenih pregreških vjetnikov. Nekteri vjetniki se niso prav nič pregrešili, zaprli so jih le iz zasebnega sovraštva policajev, sodnikov ali drugih španskih uradnikov.

Komu koristi vojska?

Padec Santiage nas je naravnost poučil kake koristi ima mogočni ameriškanski kapitalizem od vojske proti Španiji. Že popred je bilo znano, da sladkorni trust dobiva iz Kube 600 milijonov funtov surovega sladkorja na leto. Trust želi ločitev otoka od Španije, da bi zamogel kubanski sladkor pod bolj ugodnimi pogoji uvažati. Sedaj se je že zvedelo, da bi tudi prvakom železne — in jeklene — obrti „osvoboditev“ Kube naravnost koristila.

Nek poročevalec od „Evening Post“ poroča, da je ravno v Santiage največ ameriškanskega kapitala naloženega, Juragna Iron Mining Co. zadruga, ktera si svoje železne rudnike in železnico nadzoruje Bethlehem Iron Co. Slednja deli dobiček s Carnegiem iz izdelovanja oklepni plošč za ameriškanske vojne ladije. Carnegie sam ima tudi na otoku železne rudnine. Drugi rudniki so last Rockefellerja in Hoyta najbolj znamenitih posestnikov železnih rudnikov v Zjed. državah.

Znajo, da je železo jugo-kubanskih rudnikov radi posebnih kakovosti za gotove izdelke v jekleni obrti neobhodno potrebno. Ko je vlad kubanske vstaje prenehel promet v rudnikih, škodilo ni samo posestnikom, ampak tudi drugim ameriškanskim jeklenim obrtnikom. Kupcom kubanske železne rude je splošno na tem leželo, da se na ta ali oni način povrne mir na Kubo, in da se v bodoče jamči nekajena varnost rudokopstva. Dalje jim je veliko leželo na tem, da se izvrši „osvoboditev“ Kube na tak način, da bi dobivali kubansko železo brez colnine, in da bi ameriškanski kapital pridobil na otoku tudi merodajni politični vpliv. Zato niso želeli samo mir na Kubo, ampak tudi „osvoboditev“ otoka španske vrhovne oblasti.

Pomen ameriškanskega kapitala na Kubo ni odvisen od velikosti ali množice kapitala, temveč od možnosti kapitalistov in smeri družih interesov, ktere kapitalisti zastopajo.

Ako se pokaže, da so prvaki sladkornega in „Standard Oil“ trusta, potem Carnegie in ladijestavbarji interesovani o prekucno španskega gospodarstva na Kubo, je s tem že neovrgljivo potrjeno, da so tudi interesovani pri podoblastenju Hawaje, pri osvoboditvi Porto Rico in Filipin, izkoriščevanju Kitajske, pri povišanju naše mornarice in stalne vojne, poleg tega pa imajo v rokah veliko politično moč.

Sladkorni trust hoče tudi sladkor iz Porto Rico in Filipin uvažati colnine prosto. V Hawaju in kakor hitro mogoče tudi v drugih kolonijah hoče surovi sladkor na mestu izobstiti, ker dobe za malenkostno plačilo delavne moči, potem pa iz običajni sladkor uvažati. Sladkorni trust pa je oziroma dobičkarje v zvezi z ladjinimi kapitalisti, kteri mislijo v tihem morju ustanoviti novo parobrodno črto. Claus Spreckles kalifornijski družnik sladkornega trusta, je najimnitnejši deležnik parobrodskih kapitalistev. Pa-

robrodne koristi pa so zopet zjedinjene z velikimi preko-kontinentalnimi železnicami, ktere upajo voznično zvišati za prevožno žita in obrtnijskih izdelkov za izvažanje na Kitajsko, Japonsko in na otoke tihega morja. Nektere teh železnic, kakor Great Northern in Southern Pacific so objednem tudi parobrodne družbe.

Sladkorni trust pa je tudi zjedinjjen z „Standard Oil“ trustom, kajti Rockefellerji se udeležujejo sladkornega trusta ravno tako kakor Havemeyerji. Prvaki „Standard Oil“ trusta spadajo ravno tako kakor Havemeyerji k tistem sindikatu ameriškanskih kapitalistov, kteri so pričeli delati veliko železnico na Kitajskem, da bi pridobili kitajsko pokrajino z 90 milijoni prebivalcev, kot plodono polje ameriškanskemu kapitalu. Med vodji omenjenega podjetja je tudi Carnegie, kteri ne izdeluje samo oklopne plošče, ampak tudi železnične šine. Pripravljen je tedaj pospeševati omiko z ameriškanskim kapitalom na vodi in na suhem. Pri kitajskem podjetju so tudi veliki železnični kapitalisti kakor na pr. tvrdka J. P. Morgan & Co. Pri tem podjetju, kakor tudi pri osvoboditvi Filipin in družih kolonij so interesovani tudi veliki kapitalisti bombazeve obrti, ker se enkrat toliko blaga lahko izdelajo, kakor ga v domačih državah zamorejo prodati. Mnogostranskim naporem razširjanja ameriškanske kupčije je vojska z Španijo tembolj ugajala, ker ni le načrte v tihom morju nepričakovano pospešila, ampak tudi v odjem napore naravnost obetala dobiček od kapitala na Kubo. Ker se strinja skupaj toliko kapitalističnih interesov, ni težko ugani, kdo bode vsled vojske napravil največji dobiček. Ako se pomislimo, da bode želi dobiček le prvaki velikega kapitala, kteri so objednem tudi oblast, ktera vlada našo vlado, ktera zamore tudi napovedati vojsko, znamo na mah, kdo je provzročil sedanje vojsko. Da je temu tako, nas bode bodočnost še bolj podrobno poučila.

Na delavskem vojnem polju pade vsako leto velikansko število cvetočih človeških bitij. Posebno veliko žrtev tirja pridobivanje „črnega demanta“ ali premoga, kteri podjetnikom daje tako ogromne dobičke. Ako prouzroči razstrelbe plinov, da večje število ljudi žrtuje naenkrat svoje življenje, razburi se sicer nekoliko občno mnenje, vsakdo pomiluje ponesrečenike, včasih zbirajo tudi darove za ostale sirote. Pri posebno velikih nesrečah včasih tudi vlada pošlje preiskovalno komisijo, da bi poizvedla vzrok obžalovanja vredne nezgode, potem pa je zopet vse mirno — do prve nesreče.

Nesreče, ktere se prigode v rudnikih skoraj vsaki dan vsled padajočega kamenja ali premoga, ne obude velike ali celo obene pozornosti. Tako zelo je že občno mnenje tega vajeno, da umeje samo ob sebi, da mora rudar ne samo vse svoje delavne moči, ampak tudi svoje življenje žrtovati za uborno plačo. Isto velja tudi za delavce v tovarnah.

Kako veliko je število nesreč v rudokopih razvidno je iz neke statistike društva rudarjev v Bochum na Nemskem, ktero obezba samo v okraju Dortmund bivajoče premogarje. Minolo leto je v tem okraju smrtno ponesrečilo 150 premogarjev. Izmed teh je 49 oseb našlo smrt vsled razstrelbe plinov, poleg tega pa je bilo 41 oseb hudo ranjenih. Padajoče kamenje in premog pa je prouzročilo najmanjkrat toli-

ko žrtve, namreč 979. V imenovanem okraju se je tekom leta pripetilo 19.702 nesreč, torej blizu 66 sleherni dan. Največ nesreč se je pripetilo v sobotah. Leta 1897, se je pripetilo ta dan 17.6 odstotkov vseh nesreč. V ponedeljek 16.77, vtorek 16.38, v petek 16.03, v četrtek 15.98 in v sredo 15.88 odstot. Ob nedeljah se je pripetilo 202 nesreči. Izmed ponesrečenecv se je 2745 osebam podelila podpora in sicer 64 osebam manj nego 16 let starih, 388 do 20 let, 838 do 30 let 773 do 40 let, 481 do 50, 177 do 60 in 34 osebam čez 60 let starih. Bilo je 62 razstrelb treskovih plinov, v 22 slučajih je uradna komisija dokazala, da se je nesreča pripetila vsled malomarnosti delavcev.

Dopisi.

Calumet, Mich., 26. julija.

Jaguje toversko je vrglo od sebe svojo hlinljivo ovčjo obleko in se ogrnilo zopet z volčjo kožo, pokazalo je svojo pravo volčjo naravo — tisto potuhnjeno jaguje toversko. Ti hinavsko sree, ti! Kako je vzklopelo ihte tisto častitljivo jagujel Le vzemi v roke štev. 32. „Amer. Slov.“ in uvidel bodeš kako se je zadržlo ono jaguje v gosp. urednika „Glas Naroda“; uveril se bodeš, da se med onimi vrsticami svetlika, kako je lomi ihta od samih utrinkov: upoznal bodeš, kako je zvišala sama peklenaka zavist, ktera „Glas Naroda“, glasilo slov. delavcev, dvakrat na teden.

Da, da, Slovenci vemo, da žledček — človek res nevé, naj li piše žledček ali žledodec, da bi se ne pregrešil zoper sv. vero in jih v Towerju ne razžalil — torej Slovenci vemo, da žledček brezduhu je „Am. Slov.“ ne more prebavati dveh tedenskih izdaj „Glas Naroda“, zato pa bruha na g. Sakserja isti najbolj katoliški, edinopravo katoliški toverski listič iz svojega nevoščljivosti razjedenega žledodec, ki ga redi slovenska toverska tiskarna.

To mu je prirojeno, v krvi mu je, ne more inace. Pa tudi škodovati ne more. Kdo pa mu še veruje? Saj vemo, da je mrgolelo po „Am. Slov.“ že polno lažij, tudi vemo, da je isto brezduhu glasilce polno pretiravanja gledé na prazno pa smešno hvalisanje ožjih svojih prijateljev, ne debelih — da ne bo kaj zoper katoličanstvo in sv. vero, ker gospoda v Towerju imajo silno nežne čutnice — ne debelih, torej ne brezvampnih in nad vse mršavih gospodov pristašev, zato svedeča pa blagovolijo uredništvo „Am. Slov.“ pričakovati in uživati sol njih male usluge: da služijo za brezplačne pa jezične agente — razširjatelje tiste-ga lističa, da ga hvalijo na žive pretege, branijo s svojim bodečim jezikom — ubogo uredniče, odbijajo mogočno napade od njega, mu pridobivajo naročnikov, kterih mu toli nedostaje. Takih lažnjivih, iz trte zvitih, izmišljenih pretiranj, tiste svetopetne hinavščine vsega tega smo že navajeni v tistem brezduhnem lističu. Človeku se včasih res stedi. — Kaj takega pa še ne — kaj takega pa še ne — oh, kako je taka pisava res sveto-preprosta.

Sancta Simplicita. To je res špas, komur se ne gabi. To presega višek lizunstva. Kaj menite, da smo res neumni? Gospoda toverska in njeni pristaši: souredniki in sourednici, gospodki in gospodki, gospodički in gospodički, ki polni priliznenih peklonov praznih hlimb, Vi vsi toraj, ki toliko čvekate o katoličanstvu, niti niti ne veste, da je med katoličanstvom in pa m...

tem W. C. Perry iz Kansas City, kateri boče v morskih valovih iska ženo in tri hčere. Imenovana moža sta parnik najela, ker francoška družba na njene stroške ni hotela nič storiti. Kar bodo našli drugih trupel, pogreznili jih bodo v morje, kakor je pri mornarjih običajno.

Evropske in druge vesti.

Berlin, 27. julija. Zanesljiva poročila iz Friedrichsruhe pravijo, da je Bismarkovo življenje pri koncu. Za tri dni je v postelji, niti spati, niti jesti in piti ne more. Noge so mu otekle in vodenica se širi počasi po vsem životu. Herbert in Viljem Bismarkova sinova sta prihitela z svojimi družinami k očetovi postelji. Boj se, da knez ne bo več dolgo živel.

Dr. Schwenninger, osebni zdravnik Bismarkov pa pravi, da kuzovo zdravje še ni tako slabo, oteklina splahnuje in bolnik se primerno dobro počuti.

Kunce v Avstraliji

so na raznovrstne načine skušali iztresti, toda zaman. Kunci so se dedalje bolj množili in delali poljedelstvu velikansko škodo. Avstralski kapitalisti so sedaj znašli sredstvo, katero bodo preganjano žival kmalo zetrlo. V New Zealandu so začeli kunce v zmrznjenem stanju izvaževati. Nek izvoznik sprejema vsaki dan 15.000 do 20.000 živčalic. Letos mislijo samo iz New Zealanda kakih šest milijonov kuncev izvoziti. Ako bodo kapitalizem začel obrtniško izkoriščevati nadlogo, potem smemo biti sigurni, da bodo kmalu izgubili. Mnogoče, da bodo še enkrat pozneje umetno zaplodili nadlogo samo, da bodo še nadalje želi dobiček.

Listek.

Pred smrtjo.

(Iz francoskega.)
(Konec.)

Odhodil se je in jej podal pismo. „Čitajte, moja sestra, čitajte!“ Ni hotela sprejeti pisma. „Kaj je to? Pred vsem moramo vam rano obvezati. Vi zgubite vsokri.“

Nekako nejevolno jo je odrinil, kakor bi zgubil pogum.

„Počemu to? Saj vidite, da umrjem, pustite me. Jaz sem Pavl Allard iz Chalonsa, kapitan 13. pešpolka. Čitajte mi to pismo iz usmiljenja!“

Grgral je žs. Ona poslušala. V istini je prišel mali rudeči vrelc že usahnevati. Obsojen je.

Na preostaje jej nič drugega, nego skazati poslednjo milost, za katero prosil. Saj živi le še od pričakovanja, upanje je v njegovih očeh, gotovo pričakuje od tega pisma njegovo poslednje veselje, žarek, kateri ga bode spremljal na poslednjem potu. „To je toraj pismo ljubljenske!“

Redovnica se je stresla, kakor da bi veter, kateri se je vzdignil na bojnem polju, zbudil mrtvece v njenih prsih.

Vzdignila je svetilnico, in luč je razsvetlela papir. Brzo pregleda vrtice in vsebino, ali spoznanje jej prouzroči bolečino. Ne, ljubezen ni to, ktera tako govori.

„Ali Vi ne čitate, sestra!“ je vzdihnil umirajoči, njegov glas je bil podoben predbacivanju, a oči so jo prosile gledale.

Redovnica se je upirala kakor bi kdo od nje zahteval kako slabo dejanje. Skoraj bi jej bilo ljube, ako bi ga kdo zavratno s kopitom pobil in ga takoj usmrtil, nego bi mu te smrtonosne besede čitala. Pismo se je glasilo:

„Ljubi gospod Pavl! Vojna traja dolgo. Ne zahtevajte od one, ktero ste nazivali Vašo „sladko, malo tičico“, da se ne bi veselja razveseljevala, dokler grome topovi. Jaz potrebujem solnca in godbo. Jutri odpotujemo na Špansko. V Seviljo, kjer so lepe serenade. Saj bi itak ne bila nikdar srečna. Ako se vrnete iz pozorišča vojnih grozovitosti, bode te popolnoma črni od smodnika, jaz pa nosim le bele obleke. Tudi ste preveliki za mene, Vaša slava vsbuja v meni bojazen, ker sem le mala deklica. Necega večera

sem menila, da Vas ljubim, to je bilo med nekim valčekom. Od barona Savala smo čuli, da skoraj vsi živčali preostali od poslednjih bitk so bili ranjeni. To je grozno. Boljša je, ako se nikdar več ne vidiva. Vrnite mi prstan.

Z Bogom, gospod Pavl, ostanem Vaša mala prijateljica

Odeta d'Estange“.

Ne, to mu ne bode čitala. Ta nedvedna surovost predrznega otroka, ktera se izogiblje mogočnosti, da nemara poškodovanega zaročenca, to ne sme uiniti nepretresljivo zaupanje umirajočega. Obrnila se je proti njemu želeča, da umrje in se rabi te sovražne naloge.

Med tem je kapitan zopet oči odprl.

„Vi se sedaj ne čitate, sestra, usmrtili me bode. Odeta vendar tako jasno piše...“

„Da, še preveč jasno“, si je mislila redovnica z očitjem obžalovanja in grenkosti. Potem se je zopet ojačila in rekla:

„Precej, gospod kapitan, svetilnica gori slabo.“

Med tem ko se je navidezno bavila s popravljenjem sveče, jej je nekaj na um prišlo. In redovnica, ktera je dosedaj hodila po potu onega, kateri je rekla: „Jazsem resnica“ — se odločila, da se zlaže.

Nikdar ne bode čitala pismo trmoglave deklice; pisanje, ktero je bilo shranjeno na prestreljenih prsih vojaka in se sedaj trese med njenimi prstami, se je v onaj ljubenzeski kopeli spremenilo, umazani znaki so zginoli in pismo je tako postalo kakoršno zaslužni mož, kateri na večer po bitki umira. Bilo je pismo, njega vredno in odgovarjajoč njegovim sanjam, pismo ljubezne deklice; — in sedaj ga bode čitala. Nihče ne bode odkril nedolžno sleparijo, toda trpljenje moralne agonije bode prihranjeno junaku.

Z tresočim glasom in sem in tja obličavši, je čitala usmiljena sestra ljubezensko pismo:

„Pavl, moj sladki Pavl.“ Kje ste? in kjerkoli ste, sem vedno v Vašej neposrednej bližini. Tem večja je nevarnost, ktera vam pretili, tem večja je moja ljubezen. Čujem kako žvižgajo sovražne kroglice okoli Vas, moje roke imam sklenjene k molitvi in dozdeva se mi kakor bi z mojo priprošnjo odvrnila nevarnosti od Vas. Tukaj doma strežem ranjenim, zapujoče, da bode kaka druga ženska tudi vam stregla, ako bi trpeli.

Oh, da bi bila moja ljubezen ščit, kateri bi obdajal Vaš život, moje hrepenenje čelada na Vašej glavi, oh ako bi se zamogla moja nežnost tako čudodelno odsevati iz Vaših oči, da bi sovražnik prejenjal v svojem krvavem delovanju in pri tem pogledu rekel: Prizanesite mu! Ljubljen je...!“

„Kasljaje valed napora je prenehala in pogledala na ranjenca. Ta se je vzdignil in požiral njene besede poželjivo kakor ohlajajoč požirek sladnosti. Nasmeh sreče se pojavil na njegovih potezah in njegovo obličje je bilo sveže kakor ono okrevajočega v spomladi.

„Dalje... še... še...“ je prosil.

S tresočim glasom je nadaljevala sestra:

„Moj Pavl, ako je božja volja, da Vas zadene sovražna kroglica, Vas bode Vaša slava napravila neumirajočega, nije lepše smrti, moj ljubi kapitan. In jaz bi vam sledila. Ker sem uživala srečo, da sem bila Vaša sreča, mi svet nemore nič boljšega ponuditi. Jaz živim le tam, kjer Vi dihate. Z Bogom, moj ljubi Pavl, z Bogom! Jaz sem ozračje, ktero Vas obdaja, ustnice ktere Vas tolažijo, roka, ktera Vašo roko pritiska na srce, ktera Vas ljubi. Poljubujem Vaše ustnice, da ostanete srečni, saj ljubezen je močnejša kakor smrt in jaz ljubim Vas!“

Redovnica je utihnola. Tako bi lahko govorila do jutra v njenem veselju, ko je videla ta obledi obraz postajati vedno bolj jasen. Poleg njega kleče, je držala njegovo glavo v roki in jo prav materinsko tetal.

Poslušal je še besede, ktere je uprav čul, in se zelo pomnožujejo in zgube po bojnem polju, njega pa navdajajo z srečo. Naslonil se je na usmiljeno sestro, po lasih je čutil

božanje še ženske roko. On ne vidi več čez njega pripogujeni obraz, ne ustnic, ktere so tako prikupljivo in v sanj zazibajoče govorile: le še čuje:

„Jaz sem ozračje, ktero Vas tolaži, in roka, ktera Vašo pritiska na srce, ktero Vas ljubi...“

In večerni zrak je pihljajl dez njegovo telo... roka obdaja njegov vrat, in pod ušesi čuti točlenje srca v ženskih prsih.

„Odeta... moja mala Odeta!“ rekel je popolnoma tiho.

Redovnica ni spregovorila nobene besede, ni se premaknila, da ne bi umirajočega motila v sladkih sanjah.

„Poljubim Vaše ustnice...“, da laglje živite.“

„Odeta! Poljubi me!“

Sestra se je stresla. Ne sram je to, kar jej brani to storiti, samo čista ženska se stresa pri mislih dotakniti se ust moža. Ali pred smrtjo se morajo umakniti take otročarije...

Ali ni že v obče svoje ustnice omadeževala, ko je prikrivala resnico?

Poljub jej ne odvzame več greha po laži.

Nežna, le ukazujočej želji, umirajočega tolažiti, se je nad njega pripognila in ga poljubila na ustnice.

Umrli je.

In glede na nadzemeljski smeh, kateri je obdajal obličje kapitana, je bilo srce redovnice ponosno na laž, ktero je izvršila in na poljub ktere-ga mu je dala, ne kesa se zaradi tega greha.

Drobnosti.

Umrli. V Ljubljani je dne 5. umrl dr. Edvard Weiser, okrožni zdravnik v Vel. Laščah ter bivši polkovni zdravnik. — Dne 11. julija pa je umrla soproga urednika Josip Nollija gospa Antonija Nollirje. Vivalda v 47. letu dobe svoje. — V Novem mestu je umrla gospica Hermina Seidel, trgovka po kratki mačni bolezni 11. julija. Ta žalostna vest osupnila je vse, ki so jo poznali, kajti diešle so jo najlepše lastnosti: bila je skrajno pridna in prijazna, dobra hči, ljubeznjiva sestra, zvesta in značajna prijateljica, pravi uzor slovenske hčere; zato je tudi pri toliki mladosti obče spoštovanje vzivala v polni meri. Blagi pokojni spomin! — Umrli je bivši naučni minister v Taaffeovem min. baron Conrad Eybesfeld, star 77 let. Služboval je tudi v Mariboru ter bil leta 1867. imenovan deželnim prodsednikom v Ljubljani, kjer je ostal štiri leta. Slovancem je bil nasproten.

Ljubljanske novice. Pokojni graščak G. J. Kosler, je kakor se pripoveduje, zapustil mej drugim tudi kodicil, 6000 gld. za zgradbo podružniške cerkve na Karolinski zemlji (Barji). — Justično ministerstvo je naznanilo, da se prične zgradba nove justične palače vendar še letošnje leto graditi. Stala bode okoli 300.000 gld. V kratkem začno graditi vojaško bolnico in „Gasilski dom“, istotako zavod za gluhonemi. Ljubljansko mesto dobi v teku prihodnjih let svoje kanalizacijo, za katero bo izvršil glavni načrt prof. Iv. Hraški v Pragi. S prvim dnem julija t. l. je krošnjarenje po ljubljanskem mestu vsled novega zakona za Ljubljano prenehalo. Zgradba deželnega dvorca se še ni pričela, dasi je od potresa minola skoro že tretja stavbena doba. Zbok tega se bode tudi letošnje zasedanje deželnega zbora morolo vršiti v najetih prostorih. In vendar, koliko potrebnih poslopij se v Ljubljani še ne gradi baš od dežele! Nasproti temu pa traja pomanjkanje srednjih stanovanj in draginja istih še vedno v neznosnej meri in vse se vpraša, kako dolgo bo to trajalo.

Ljubljanski o. Jezuviti prično graditi svojo nameravano cerkev sv. Jožefa brihodnje leto, ko bode nabranih dovolj prispevkov.

Osušenje Barja in pogozdovanje Krasaja je na Kranj-

skem za reguliranjem vodá in strug jedna važnih zadev. Vlada je sedaj pripomogla, da se ta dela naglo izvršujejo. S tem je Kranjski deželi mnogo koristnega uobinjeno.

Strela je udarila dne 8. julija v kozolec graščakinja Roze Rozine v Kandiji pri Novem mestu; komaj so začeli gasiti, užgala je strela kozolec posestnika Žiberta v Žabjvasi. Seveda je na obeh krajih zgorelo vse žito in spravljene seno.

Brata ustrelil. V Smolinu vasi pri Novem mestu ustrelil je 8 letni deček igraje se s puško svoje-ga 3letnega brata.

Štajerska novice. Okolo Logarjeve doline klati se star kosmatinec, ki je nedavno zadavil vola na paši ter ga jeden del požrl. Napravili so lov nanj, a ko so bili lovci pri južini, pride si medved po ostali del svojega ropa. Streljali so pač po njem, a bil jim je preveč oddaljen ter jo je potegnil v Rabanov kot, kjer je že neki tudi jednega junca povečerjal. Neka planinska pastirica se je kosmatince tako prestrašila, da je obolela. — Pri streljanju s topiči ob priliki birmovanja pri St. Rupertu nad Laškem odneslo je posestniku Janu Vrečarju desno nogo. Prepeljali so ga v bolnišnico v Celje. — Strela je ubila dne 27. junija pred Lapornikovo gostilno posestnika Martina Vrečo iz Peneč v jarklošterški občini. — Ponesrečil je dne 2. julija nadomestni rezervist Karol Vodosech pri orožnih vajah v bližini M. D. na Brezju pri Mariboru. Med odmorom naslonil se je na svojo puško, ki je bila nabita s takozvano „slepo patrono“. Po naključju sproži se puška ter mu gre ves strel pod pazduho do pljuč. Vled okrvavelosti umrl je kmalu.

V Sredcu so obesili dne 13. julija ritmojstra Boičeva in policijskega prefekta Noveliča, ker sta umorila lahkočivko Ano Simon.

Cornelius Herz, jeden največjih sleparjev, kar jih je kdaj živel na svetu, je 6. julija v Bourne-monthu na Angleškem umrl. Herz, po poklicu zdravnik, je bil velik špekulant, ter si je z različnimi sleparstvi pridobil milijone. Herz je igral pri Panamskem škandalu glavno ulogo. Prisleparyl si je 10 milijonov ter zakrivil, da se je baron Reinach, predsednik panamske družbe ustrelil, da sta ministra Clemenceau in Freycinet morala odstopiti ter se je začelo nebroj obravnav in preiskav proti raznim poslancem in ministrom. Herz pa je s svojimi milijoni ušel na Angleško, ter se od ondot norčeval iz vsega sveta. Smrt njegova je dobrodošla marsikateremu Francozu.

Pravičen bojkot. V mestu Sulz v kantonu Argau je občinski svet pred 6 meseci brez vzroka — pa tudi brez penzije!! — odpustil učitelja, ki je podučeval že 50 let. Ko je razpisal občinski svet službo odpuščenega učitelja, se ni oglasil za njo — nihče, tudi potem ne, ko se je obljubila večja plača. Učiteljsko društvo je mesto Sulz bojkotiralo dotlej, da dobi odpušteni učitelj pokojnino. Zato je hotel občinski svet društvo tožiti, toda advokata ni mogel dobiti nobenega.

Gobar in Muhar.



Muhar: „Veš kaj Gobar zadužiš mi nisi vse prav povedal, saj je bil v Pabli 4. julija vendar slavnosten obhod z raznimi vozi, tudi Slovenci so imeli svoj lep voz.“

Gobar: „Da, da, to je že res bilo, ali ne delegatom ali Jednoti na čast, ampak zaradi 4. julija; pa sploh se nezmenim za take k-

medije, ker to narod le denarje velja, in za par minut tako velike svote, da bi se lahko kaj boljega napravilo.“

Muhar: „Meni je Zelar pisal, da je voz Slovence v Pabli veljal blizo \$250.“

Gobar: „Prav imaš, saj je bil tudi lep. Toraj je to popravljen: bili so komedjontarski vozovi, a ne nam namenjeni.“

Muhar: „Povej še kaj naprej; zato zmoto te bodo žoprav dobro okrcali, pa saj po leti gobe rastejo, na nje se pa muhe vsodajo.“

Gobar: „Well, pri zborovanju sta se nekaj sprla zapisnikar in nek drug, ki pravijo, da je štelegraf, vsakdo je hotel imeti prav.“

Muhar: „Toraj ni pretokol štimal.“ Gobar: „O tem preteko lu ne go ori dosti, ker ni vredno. Drugi dan so Ravsu ponujali pretekolstvo, a ta rekel, da ga le potem prevzame, ako dobi vse pravice delegata.“

Muhar: „Tudi denarje?“ Gobar: „Glej, to ne bodo Slovenci nikoli zvedeli, ker se računni in in take reči že tako skomendirajo, da je vse prav.“

Gobar: „Ko je bilo vprašanje pretekolarja rešeno, je nastal hrup. Gorišek in „Glas Naroda“, to je bila točka tega dne. Nek gospod iz Calumeta, ki je tako srečen, da ima škofa za strica in zaradi tega prišel do biznisa kakor slepa kura do zrna je predlagal, da naj nobeden ud Jednote ne bo naročen na „Glas Naroda“.“

Muhar: „Ta je bil pa kunšten, ali je imel pa mačka od prvega dne, ker tega ima zelo mnogokrat.“

Gobar: „Nek pošten mož iz Anaconde je tudi biznesmen, ali je vse sam napravil, ni prišel do optrega biznisa založenega z vsem, ampak vse sam napravil, pa je predlagal: „Udje Jednote naj bodo le naročeni na „Glas Naroda“, ako ga tudi plačajo!“ Muhar: „Bravo, tako je prav. Kaj bi bilo, ako bi Calumetski in drugi Slovenci ne hodili nič kupovat k onemu delegatu, ki ima škofa za strica, ta bi delal kisel obraz kakor bi jesih pil, ali čul sem, da raje vince srba, zato je pa tako korajžen, ali bil pa podpihovan.“

Gobar: „Naj bo kakor hoče, to ti še povem, da so kmalu nato suspendirali od sej in od Jednote Goriška, ker je v „Glas Narodu“ pravično kritiziral in bičal nedostatke. Pri tem je pa igral veliko vlogo Kavsa.“

Gobar: „Torej je bil drugi dan oso-depoln za Goriška in „Glas Naroda“?“

Muhar: „Pojdi, pojdi, kdo se pa dosti zmeni za tako čvekanje. Le to je lepo, da je prvi dan vrata vahtal Kavsa, potem pa oni Gorišek, ki je za njega sfehtal, da je smel notri in postal „duša“ zborovanja.“

Listnica uredništva:

Rojakom odposljemo sedaj za \$40.85 100 gld. avstr. veljave, pridjati je še 20 centov za poštnino ker mora biti donarna pošiljatev registrirana.

Kje sta?

ANDREJ FLORJANČIČ in MARILJA FLORJANČIČ, on doma iz Trbovelj, ona pa iz Gorice. Nju bivališča bi rada zvedela: Katarina Šober, East Palestina, Columbia Co., Ohio.

\$500

reči: PET STO DOLARJEV plačam onemu, kdor mi dokaže, da sem bil v Zjed. državah, v katerih bivam že 12 let, kedaj le pet minut v zaporu kakor se je izrazil pri glavnem zborovanju v Pueblu, Colo., bivši predsednik A. Nemanič v moje nenavzočnosti, ker rekel je, da sem pred par dnevi iz železne gajbe utekel.

JOSIP GORIŠEK,
5136 Ruby Str., Pittsburg, Pa.

Prodajalnica naprodaj.

Dobra prodajalnica z GROCE-RIJAMI, OBLEKO in DRUGIMI STVARMi je naprodaj v DOBREM kraju kjer biva mnogo Slovencev. Kupčija je dobra. Vse je PO CENI. Pisma naj se pošljajo „Glas Narodu“, kateri pové vse drugo. (1—4)

Naše čitatelje opozorujemo na objavo Benzinger Bros., posebno pa še slov. društva glede regalij in zastav.

Mestna hranilnica ljubljanska

obrestuje tudi nadalje hranilne vloge

po 4%

brez odbitka novega rentnega davka.

Denar — tudi amerianski — se jej lahko pošilja naravnost ali pa s posredovanjem „GLAS NARODA“.

HOTEL

Warenberger

J. STREIFF & CO., lastnika
130 Greenwich Street, New York

(v bližini tiskarne „Glas Naroda“).

V našem hotelu ostanejo navadno Slovenci dohajajoči iz Avstrije.
Dobra postrežba po nizkej ceni.
Prodajamo
parobrodne in železniške listke
po najnižjih cenah.

JOHN GOLOB,

izdelovalec

umetnih orgel

se priporoča za izdelovanje in popravilo SKIH HARMONIK Cena najcenejši nim od \$25 naprej in treba dati \$5 „are še vrste od \$45 do \$100. Pri naročilih od do \$100 je treba dati polovico na račun. Gl sivi so iz jekla, trpežni za vse življenje. De garantirano in prva poprava brezplačna.

JOHN GOLOB

203 Bridge Street,

EDINI SLOVENSKI ZAVOD! FR. SAKSER & CO.

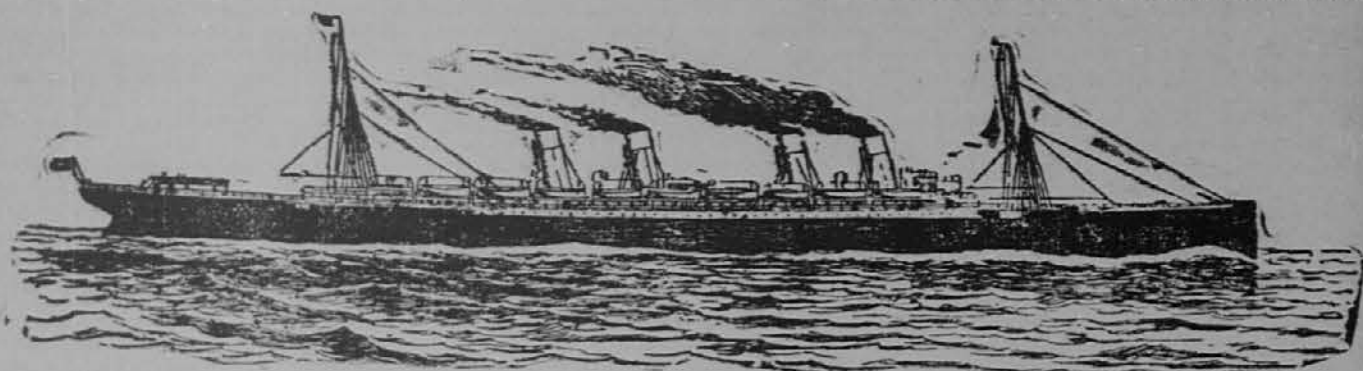
„GLAS NARODA“

109 Greenwich Street, New York,

posreduje

listke za vse parobrodne in železniške proge.

Parobrodne družbe: GENERALE TRANSATLANTIQUE, RED STAR LINE, AMERIŠKA DRUŽBA, BREMNARSKI LLOYD, HAMBURŠKA DRUŽBA, ROTTERDAM-NIEDERLAND LINE ITD.



Posilja točno in vestno

DENAR V STARO DOMOVINO

ceno in zanesljivo, dosedaj smo odposlali že nad

poldrugi milijon goldinarjev avstr. veljave.

Pri večjih svotah in menjavi priporočamo menjice dobrih bank. Posredujemo hranilne vloge v razne slovenske posojilnice.

Vsak Slovenec naj se na nas obrne, ker vsakomu dobro postržemo. Paziti je treba na naš naslov. Vsek potnik naj nam brzojavi ali natanko piše, po kateri železnici v New York pride in čas. V New York ne vozijo železnice: Wabash, Nickelplate, Rio Grande, Canadian Pacific in druge, ktere gredo samo do Chicago, ali Buffalo potem pa spremene železnico in to je potreba vedeti in to nam potreba naznaniti. V New York dospé železnice: Pennsylvanije, Grand Central, Lehigh Valley, Baltimore Ohio, Erie, Delaware Lakawana, West Shore, Western Ontario itd. Ne poslušajte krivonosih agentov; nesprejmite transfere tiketov, ker ti Vas prodajajo v drage, a nič vredne hotele in Vas povsodi oslepe; računajo \$2.50 do \$3 za dan, a nič kaj jesti; pri nas napravite kakor sami hočete. Ako nam dohod natanko brzojavno ali pisмено naznanite, pripravite lepe novce. Ne verujte nikomur, ki Vam reče, da smo se mufali, ali kaj drugače. Pri nas govori vsakdo, toraj le samo eden slovenski, ali kranjski in hrvatski. Glejte na številko 109 Greenwich Str. na kolen Carlisle Street!

V poslednjem času lovi naše rojake z našimi kovertami ljudilovci, kteri govoré poljski, slovaški, hrvatski in tudi kdo zelo slabo kaj slovenski. Ti vskemu rečejo, da ga k nam peljejo, a ga drugam odvedejo in odrejo, kar je že marsikdo okusil.

Ako se kak potnik pripelje čez vodo to je Hudson, kjer so skoraj vse železniške postaje, naj se vsede na konjsko železnico in konduktarju reče, da vstavi na Carlisle Str., potem ima le dva mala bloka do nas in kakor hitro na Greenwich Street stopi iz Carlisle Street, kjer to pri naši office jenja vidi našo višnjevo tablo z napisom „Glas Naroda“.

Kdor potuje naj bode previden, ker drugače ga žep boli.

KNAUTH, NACHOD & KUEHNE

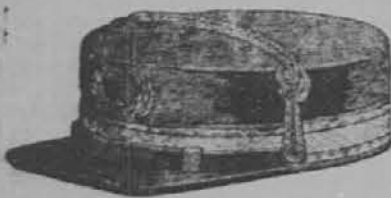
No. 11 William Street.

Prodaja in pošilja na vse dele sveta denarne nakaznice, menjice, in dolžna pisma.

Izposluje in izterjuje zapuščine in dolgeve.

BENZIGER BROTHERS

36-38 Barclay Street, New York.



TOVARNARJI
potrebščin * za * katoliška * društva.

Posobnosti naše hiše so:

regalije (društvena znamenja).

Zastave, bandera, prepasnice in redovni znaki.

Sablje, rožnice, čelade, čepice, zavilane rokavice, rokavice itd.

Vse to napravimo natanko po predpisu raznih društev.

Zlate in srebrne kolanje naša specialiteta.

Ustanovljeno:

New York, 1853. Cincinnati, 1860. Chicago 1887.

JOSIP SOTLICH

priporoča svojo

TRGOVINO

z grocerijami, razno obleko, posebno delalno obleko in obuvala za rudarje; obuvala za moške, ženske in deca; hišno in kuhinjsko oprayo; klobuke, spodnje obleke itd.; itd.; dalje svojo

mesnico,

v kterej je dobiti vsakovrstno sveže meso, kakor tudi prekajeno meso in fine kranjske klobase.

Prodajam

parobrodne in železniške listke

za vse črte in vse kraje iz Amerike v staro domovino, ali iz stare domovine semkaj.

Dalje posiljam novce v staro domovino hitro in ceno.

Kot agent parobrodskih družb posiljam že 16 let.

priporočam se vsem rojakom

Josip Sotlich,
CALUMET, MICH.

Rojaki, podpirajte domačina!

Francoska parobrodna družba Compagnie Générale Transatlantique.

Direktna črta de HAVRE - PARIS
SVICO - INNSBRUK (Avstria).

Parniki odplujejo vsako soboto ob 10. uri dopoldne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton Street:

La Gascogne	„	30. julija.
La Touraine	„	6. avgusta.
La Bretagne	„	13. avgusta.
La Normandie	„	20. avgusta.
La Gascogne	„	27. avgusta.
La Touraine	„	3. septem.
La Champagne	„	10. septem.

Glavna agencija za Zjed države in Canada: 3 BOWLING GREEN, NEW YORK.

Josip Losar
v East Helena, Mont.
priporoča svoje

grocerijsko blago

kakor tudi OBLEKO, OBUVALA za moške, ženske in otroke. Dalje: VINO, FINE SMODKE in ŽGANJE in KUHINJSKO OPRAVO. Vse prodajam po najnižji ceni.

HOTEL VIENNA

JOHN BREDL, prop.

358 Ohio Str., Allegheny, Pa., toči fina vina, likerje in prodaje dobre smodke.

Posesnik je avstrijski Nemeč, rodom Čeh. Toči dobro EBERHART in OBER PIVO.

Dobro prenočišče za potnike.

G. MARTINI

na 5. ulici v Red Jacketu, Mich.,

je odprl

VELIKO TRGOVINO

in prodaja na DEBELO (wholesale) raznovrstna CALIFORNIŠKA in druga VINA, ŽGANJE in LIKERJE raznih vrst, SMODKE in pipe. Slovenske trgovce vabi, da pri njem kupujejo NAJBOLJŠE BLAGO po NAJNIŽJI CENI.



Slika predstavlja

srebrno uro

z jednim pokrovom in vijak (Schraube), na katerem je udelana zlata podoba, bodisi: lokomotiva, jelen ali konj, in stane z dohrom, Elgin kolesovjem

na 7 kamnov samo... \$13.50

in na 15 kamnov samo \$15.00

Na zahtevanje se razpošiljajo ceniki frankovani.

Poštena postrežba in jamstvo za robo je moje geslo.

Za obilo naročbe se priporočam z vsem poštovanjem:

Jakob Stonich,

89. E. MADISON STREET, CHICAGO, ILL.

THE STANDARD GEM ROLLER ORGAN

to je čudo sedanjosti.

Igra nad 300 komadov. Vsako dete zna igrati.



Ta godbeni instrument je nedosegljiv in najpopolnejši avtomat. Ni potreba nikakega znanja muzike. Vsakdo zamore na njem igrati cerkvene pesmi, valčke, polke, škotsko itd. Izvratno spremljevanje za petje. Naše orglje so lepo delo in celo kras v hiši. Popolne orglje, ktere igrajo 300 komadov, veljajo le \$6. Sedaj je čas si omisliti ta instrument. Pošljite nam \$3 in mi vam pošljemo in instrument, ostale \$3 plačate pri sprejemu. Imamo na tisoče pripoznalnih pisem.

Veseli me, da imam tako dober organ. Iv. Cernič. Organ, dobil, ravno tak je, kakor popisan. Provroča, da dekleta plešejo, Sim. Novak.

Jako pripraven za darilo. Zelo čapade. C. Justan.

Dvojne cene je vreden kolikor sem zanj dal, boljšega ne bi dobil. Rud. Pechauer.

Toplo priporočam organ vsem prijateljem godbe. Tom. Klano.

V mojo prodajalno vabi kupce. Kratkočasi ure. Ad. Jersich.

Denar zaslužim z organom. Vsi ga ljubijo. John Zoblich.

Naslov: STANDARD MANUFACTURING CO., P. O. Box 1355.

45 Vesey Street, New York.

Podpisani priporoča vsem Slovincem svoj krasno vrejeni

Hotel Florence

177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Vedno bodem točil razno izvrstno sveže pivo, posebnost pravo importirano plensko pivo, fina vina; izvrstne smodke in okusna jedila bodem dajal vsem gostom proti smerni ceni; na razpolaganje je lepo

kegljisce.

Posebno se priporočam rojakom za razne svečanosti, veselice, poroke itd., ker storil bodem kar je v moji moči.

Slovinci obiščete me obilokrat!

Svoji k svojim!

Se spoštovanjem

Frank Gole,

hotelir 177 Atlantic Ave., Brooklyn, N. Y.

Ustanovljena 1884!

THE CARNIOLIA CIGAR FACTORY,

F. A. Duschek, lastnik.

Priporoča posestnikom Beer Salonov in grocerijskih prodajalnic vsakovrstne fine smotke (Cigars) po jako nizkej ceni. Edini izdelevatelj: FLOR DE CARNIOLIA ali „Kranjska lepota Cigars“ z barvano sliko.

Zaloga izvrstnih dolgih viržink z slamo.

Na zahtevanje pošiljam cenik (Price list).

Naročila se vestno in točno izvršujejo.

Uzorce (Samples) kakor tudi večja naročila pošiljam po Expressu prosto in se pri sprejemu nič ne plača, ako se mi gotovi novci, Money Order ali chek pošlje z naročbo vred. Novci se tudi lahko odpošljejo na „Glas Naroda“. Moj naslov je:

F. A. DUSCHEK

328 E. 70 STR.

NEW YORK, CITY.

Svoji k svojim!

Spretui agentje se sprejmo proti ugodnim pogojem.

HRVATSKE DOMOVINE SIN

glasoviti in proslavljeni zdravnik

Dr. G. IVAN POHEK

sedaj nastanjeni zdravnik na

So. East corner 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY, MO.

kateri je predsednik velikega nemškega vsučilišča ter predsednik zdravniškega društva in jeden najpriljubljeniji zdravnik zaradi svojih zmoglosti pri tamošnjem ljudstvu,

priporoča se slovenskemu občinstvu za zdravljenje vsakovrstnih notranjih kakor tudi vnanjih boleznij.



Dr. G. IVAN POHEK,

jega rojaka Dra. Gjura Ivana Poheka. On je na

stotine in stotine

nevarno bolnih oseb ozdravil, posebno pa mu je ljubo pomagati svojemu rojaku in bratu, po krvi in rodu.

Dr. G. IVAN POHEK

se je pokazal izredno nadarjenega pri zdravljenju žensk in otrok: v tem je nedosegljiv.

VSI ONI,

kateri nemorejo osebno k njemu priti, naj opišejo natanko svojo bolezen, kako stara je bolezen, in on odpošlje takoj zdravilo in navod, kako se zdraviti. V slučajju, da vidi, da je bolezen neozdravljiva, on to pove dotični osebi, ker neče da bi kdo trošil po nepotrebnem svoj krvavo zasluženi denar.

NASVETE DAJE ZASTONJ.

Vsa pisma naslovite na:

Dr. G. IVAN POHEK,

So. East 10. Walnut Str.,

KANSAS CITY,
MISSOURI.